

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถสรุปผลการศึกษาและรวบรวมข้อเสนอแนะจากการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยทำการศึกษาบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรม วัสดุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม จำนวน 50 บริษัท ในระหว่างปี พ.ศ. 2546-2548 ซึ่งวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเพื่อศึกษาความแตกต่างของการเปิดเผยข้อมูลบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแต่ละหมวดอุตสาหกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรมวัสดุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากกระดานทำการวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลและจากการสัมภาษณ์ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากการรวบรวมบทความ เอกสารวิชาการ ตำราวิชาการ ผลงานวิจัยต่างประเทศ และงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งข้อมูลที่จะนำมาทำการศึกษาวิเคราะห์สถิติพรรณนาและการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ระดับการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า การเปิดเผยข้อมูลรายปี 2546, 2547, 2548 และข้อมูลรวม 3 ปี มีการเปิดเผยข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง และระดับสูง โดยส่วนใหญ่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีและเกณฑ์การวัดมูลค่า

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน พบว่า การเปิดเผยข้อมูลรายปี 2546 และ 2547 มีปัจจัยขนาดองค์กรมีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปิดเผยข้อมูลปี 2548 และการเปิดเผยข้อมูลรวม 3 ปี ไม่มีปัจจัยใดมีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับปัจจัยอื่นซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างเงินทุน โครงสร้างความเป็นเจ้าของ อายุการดำเนินงาน ความสามารถในการทำกำไร สภาพคล่องของกิจการ ขนาดของสำนักงาน สอบบัญชี ไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลรายปี 2546, 2547, 2548 และการเปิดเผยข้อมูลรวม 3 ปี

ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน ของการเปิดเผยข้อมูลรายปี 2546, 2547, 2548 พบว่าในปี 2546 ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือโครงสร้างเงินทุน โดยมีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ปี 2547 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อายุการดำเนินงาน โดยมีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลในระดับปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน และ ปี พ.ศ.2548 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ขนาดองค์กรและโครงสร้างเงินทุน โดยมีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลในระดับปานกลาง ซึ่งขนาดองค์กรไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ส่วนโครงสร้างเงินทุนสอดคล้องกับสมมติฐาน

ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลรวม 3 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ความสามารถในการทำกำไรและโครงสร้างความเป็นเจ้าของ โดยความสามารถในการทำกำไร มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และโครงสร้างความเป็นเจ้าของ มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่ในแต่ละหมวดอุตสาหกรรมของกลุ่มอุตสาหกรรมวัตถุดิบ และสินค้าอุตสาหกรรม พบว่า หมวดเครื่องมือและเครื่องจักรเป็นหมวดที่มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุดทั้งการเปิดเผยข้อมูลรายปี 2546, 2547, 2548 และการเปิดเผยข้อมูลรวม 3 ปี ผลการทดสอบความแตกต่างของดัชนีการเปิดเผยข้อมูลทั้งการเปิดเผยข้อมูลรายปี 2546, 2547, 2548 และการเปิดเผยข้อมูลรวม 3 ปี ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้

1. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและมีความเต็มใจในเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการบัญชีให้เพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้งบการเงิน
2. นักบัญชีควรชี้แนะให้ผู้บริหารได้ทราบถึงข้อมูลที่ต้องเปิดเผยตามที่มาตรฐานการบัญชีกำหนด ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ใช้งบการเงินได้เข้าใจหรือรับทราบผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจในการลงทุน
3. ในการกำหนดรายการที่ต้องเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการบัญชี คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีควรระบุต้องเปิดเผยข้อมูลแทนควรเปิดเผยข้อมูล
4. ผู้ใช้งบการเงินควรให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล คือ ความสามารถในการทำกำไร โครงสร้างความเป็นเจ้าของ โครงสร้างเงินทุน เนื่องจากบริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงจะมีการเปิดเผยข้อมูลมาก ในทางตรงกันข้ามบริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรต่ำจะมีการเปิดเผยข้อมูลน้อย ผู้ใช้งบการเงินจึงควรระมัดระวังในการตัดสินใจสำหรับบริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรต่ำ ส่วนโครงสร้างความเป็นเจ้าของ ถ้าบริษัทมีร้อยละการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นที่มีความสนิทชิดเชื้อกันจำนวนมากจะมีการเปิดเผยข้อมูลน้อย ผู้ใช้งบการเงินจึงควรระมัดระวังในการตัดสินใจหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมก่อนการตัดสินใจ โครงสร้างเงินทุน บริษัทที่มีหนี้สินระยะยาวต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสูงจะมีการเปิดเผยข้อมูลมาก ผู้ใช้งบการเงินจึงควรให้ความระมัดระวังในการตัดสินใจสำหรับบริษัทที่มีหนี้สินระยะยาวต่อส่วนของผู้ถือหุ้นต่ำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารังต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นที่เหลืออีก 6 อุตสาหกรรม คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มอุตสาหกรรม

อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี เพื่อที่จะได้ทราบถึงพฤติกรรมการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในประเทศโดยรวม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดมาตรฐานการบัญชี

2. ศึกษาปัจจัยอื่นๆ ของบริษัทที่มีได้นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้ มาทำการศึกษาเพิ่มเติมว่ามีปัจจัยอื่นๆ อีกหรือไม่ ที่อาจมีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล เช่น การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ การดำเนินงานในต่างประเทศ

3. ศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปรียบเทียบกับ การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในต่างประเทศ เพื่อจะให้เห็นพฤติกรรมการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในต่างประเทศ